

به نیابت از اروپاییان و اعراب

سیدمصطفی‌هاشمی‌طبا

سیدمصطفی‌هاشمی‌طبا

تجاوز وحشیانه و سبانه رژیم صهیونی به ایران را می‌توان حسب اعلام سرکردگان آن رژیم به سادگی و خوش‌باوری باور کرد؛ یعنی اسرائیل می‌خواهد برای بقا بجنگد (حرفی که برخی از مسئولان ما نادانسته آن را تکرار می‌کنند) بنابراین نگران بمب هسته‌ای ایران است و به همین دلیل تجاوز خود را پیش‌دستانه می‌خواند. هم آمریکا، هم اروپا و هم اسرائیل به خوبی می‌دانند که ایران در پی سلاح هسته‌ای نیست و آخرین آن هم اظهارات رافائل گروسی، مدیرکل سازمان بین‌المللی انرژی اتمی، پس از تجاوز اسرائیل بود که اعلام کرد فعالیت هسته‌ای ایران فعالیت غیرنظامی است؛ حال بگذریم که در مقام رئیس این سازمان، تجاوز یک رژیم غیرعضو سازمان به یک کشور عضو سازمان را که خلاف مقررات مصوب مبنی بر ممنوعیت حمله به اماکن و تجهیزات اتمی است، محکوم نمی‌کند و نقش خود را در مقام کارگزار اسرائیل به وضوح روشن می‌کند.

اما این تجاوز را نه ساده‌لوحانه و نه خوش‌باورانه نباید نگاه کنیم. باید بازگشت کنیم به فلسفه وجودی اسرائیل و ایدئولوژی حاکم بر آن که روز به روز خود را عیان‌تر می‌کند و اگر روزی شیمون پرز و اسحاق رابین قیافه لیبرالستی به خود می‌گرفتند، امروز به ندیج قیافه واقعی و نیت و روش‌های صهیونیستی آشکار می‌شود. کودکان را می‌کشند، چراکه در آینده سرباز ضدصهیونیستی خواهند شد. مادران را می‌کشند، چراکه سربازان را به دنیا می‌آورند و بیمارستان‌ها را تخریب می‌کنند، چراکه سربازان حماس -یعنی همه مردم غزه- را معالجه می‌کنند. برخلاف آنچه می‌گویند که اسرائیل از خود دفاع می‌کند و برای بقا می‌جنگد، اسرائیل به صراحت و روشنی بیان کرده و می‌کند که دولتی مهاجم و توسعه‌طلب است.

نخست آنکه پرچم اسرائیل بیان می‌کند که سرزمین موعود (قسمت سفید پرچم) ماورای نیل و فرات است (خطوط آبی پرچم). بنابراین به همه جهانپایان با پرچم خود اعلام توسعه‌طلبی کرده است. از سویی نقشه آینده اسرائیل که دربرگیرنده اردن، سوریه و بخش‌هایی از عراق، مصر و عربستان است و بر بازوان سربازان اسرائیل نقش بسته و روی سکه‌های اسرائیلی ضرب شده است، کاملاً این امر را نشان می‌دهد. حال اگر برخی کشورهای عربی به جای تدبیر دفاعی و امنیتی برای اسرائیل فرش قرمز پهن کرده‌اند، یا از نادانی است یا از خواب.

دوم آنکه برخلاف آنچه می‌گویند ما برای بقا می‌جنگیم، زرادخانه‌هایشان مملو از سلاح‌های تهاجمی است. هوایپماهای تهاجمی، موشک‌ها و اِحتیان سلاح‌های اتمی چگونه می‌تواند دفاعی باشد. حال اگر تنها گنبد آهنین را به‌عنوان دفاع مطرح می‌کردند، می‌توانستند بگویند که در کار دفاعی و بقا هستیم.

همه اینها نشان می‌دهد که رژیم اسرائیل یک رژیم مهاجم است و خوب است بدانیم که آنها تنها فلسطینی‌ها، اعراب و مسلمان‌ها را دشمن خود نمی‌دانند. اتفاقاً در این سرزمین‌ها یهودیان سالیان دراز در کنار مردم دیگر زندگی کرده و روابط شهروندی متعادل داشته‌اند. برعکس در کشورهای اروپایی، یهودی‌ستیزی در ایتالیا، فرانسه و اسپانیا سبب‌های طولانی دارد و فقط آلمان و هیتلر نیست که به قتل عام یهودیان اقدام کرده، بلکه یهودیان در کشورهای مسیحی‌نشین همواره تحت تحقیر، فشار، تبعیض و تفر بوده‌اند و امروز هم مردم عادی این کشورها چنین احساسی نسبت به یهودیان دارند. امروز سران کشورهای اروپایی از اسرائیل حمایت می‌کنند و در برابر تجاوزات، جنایات و نسل‌کشی آنها حداکثر سکوت می‌کنند و نوعاً از آنها حمایت می‌کنند، درحالی‌که از نظر صهیونیست‌ها دشمن درجه اول آنها اروپاییان هستند که قرن‌ها به آزار و اذیت یهودیان پرداخته‌اند و میلیون‌ها یهودی را در کوره‌های آدم‌سوزی نابود کرده‌اند. کینه صهیونیست‌ها از اروپاییان حسب تعالیم تورات و یهود هرگز زوده نمی‌شود.

آنها در درجه نخست، خود را آماده می‌کنند تا توسعه‌طلبی اعلام‌شده خود را تحقق بخشند و آماده‌اند چنانچه اروپایی‌ها با این توسعه‌طلبی مخالفت کردند، سلاح‌های خود را به روی آنها بکشایند؛ والا چه نیازی به زرادخانه اتمی؟ مگر کشورهای اسلامی دارای چه امکانات نظامی هستند که نیاز به آن همه سلاح تهاجمی در انبارهای اسرائیل باشد؟ حتی به غیر از این، سرانجام انتقام خود را از اروپاییان و مسیحیان خواهند ستاند. امروز ایران علاوه بر دفاع از شرف و استقلال خود، در حقیقت به نیابت از اروپاییان و اعراب در مقابل اسرائیل ایستادگی و مقاومت می‌کند.

‏ 	
پنجشنبه ۵ تیر ۱۴۰۴	
۳۰ ذی‌الحجه ۱۴۴۶	
۲۶ ژوئن ۲۰۲۵	
سال بیست‌ویکم	
شماره ۵۱۴۲	
۳۰ هزار تومان	
۸ صفحه	
‏ 	

روزنامه

#به_نام_ایران:همبستگی ملی،دفاع میهنی

بعد از تجاوز اسرائیل به ایران کمپینی با نام «به نام ایران: همبستگی ملی، دفاع میهنی» رونمایی شد که در بیانیه اعلام موجودیت آن چنین آمده بود: «پای ایران در میان است. تقویت همبستگی ملی از عواملی

است که می‌تواند به پیشگیری از فاجعه برای ایران و هم‌وطنانمان کمک کند. این کمپین مدنی و فراگیر برای همبستگی ملی و دفاع میهنی در برابر تجاوز اسرائیل جنایت‌پیشه توسط طیف متکثری از وفاداران به ایران آغاز به کار کرده است. شواهد روزافزون نشان می‌دهد که هدف این تجاوز، نه فقط

از میان بردن صنعت هسته‌ای ایران که ویران و کلنگی کردن ایران، حکمرانی‌نایدیزکردن ایران و حتی فروپاشی سرزمینی است. ما حامیان این کمپین، در عین تفاوت‌هایی که در بسیاری از زمینه‌ها با یکدیگر داریم، برای دفاع میهنی همبستگی داریم و از همه دغدغه‌مندان ایران و زندگی و سلامت و امنیت و

زندہ‌باد به خودمان! رفتاری که این روزهای بعد از حملات به تهران و شهرهای دیگرمان داشتیم، واقعاً بهتر و منطقی‌تر از آن بود که انتظار داشتیم. رفتاری خردمندانه و مدنی و... رفتاری صمیمی همراه با مهر و صبوری. زنان و مردان از کوچک و بزرگ، در گروه‌های مجازی درخشیدند و روحیه پرستاری و محبت خود را در مقابل بلاي جنگ و تخریب و خون‌ریزی به همه سرایت دادند. آری، جنگی ناجوانمردانه آغاز شده است اما قرار نیست نابودمان کند. باید مراقب باشیم انسجام فکری و تمامیت ذهن جمعی‌مان را در هم نریزد. در هفته‌ای که گذشت اختلال کم نبود. بسیاری فعالیت‌های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی به تعویق افتاد و همه هتوغم‌ما به سمت آرام‌سازی و بازگرداندن امنیت روانی به اطرافیان و مردم رفت. همه با آرزوی

آرامش، سلامت و امنیت برای همگان به تسلی‌دادن به خانواده و گروه‌های همراه پرداختند. همه گروه‌ها و انجمن‌ها با ابراز تأسف و محکوم‌کردن تجاوزگران، با زبانی شیوا به طرفداری از تمامیت ارضی و وحدت و همبستگی ملت ایران پرداختند. نمونه جالب، «جامعه باستان‌شناسی ایران» بود که در بیانیه‌ای با احترام و خونسردی و با اشاره به اینکه اسرائیل، ایران و ایالات متحده آمریکا عضو کوانسیون ۱۹۵۴ لاهه، به طور قانونی موظف به احترام و حفاظت از اموال فرهنگی هستند، درخواست کرد: یونسکو و دیگر نهادهای بین‌المللی حفاظت از میراث فرهنگی، ازجمله سپر آبی بین‌المللی (Blue Shield International)، شورای بین‌المللی بناها و محوطه‌ها (ICOMOS) و شورای بین‌المللی موزه‌ها (ICOM)، اوضاع را به طور دقیق زیر نظر گرفته و سازوکارهای اضطراری برای حفاظت از میراث فرهنگی ایران را فعال کنند؛ نهادهای دانشگاهی و فرهنگی سراسر جهان در دفاع از میراث فرهنگی ایران و علیه هدف‌گیری جان غیرنظامیان و اموال فرهنگی موضع‌گیری کنند و جامعه بین‌المللی به تعهدات خود طبق حقوق بین‌الملل پایبند باشند و اقدامات فوری و مؤثر برای جلوگیری از تشدید بیشتر درگیری و آسیب‌های جبران‌ناپذیر انجام دهند. آنها با لحنی روشنگرانه نوشتند: میراث فرهنگی تنها متعلق به یک ملت نیست، بلکه میراثی مشترک برای تمام بشریت است. نابودی آن تجاوز به هویت، حافظه جمعی و بنیان‌های صلح به شمار می‌آید. ما خواهان اقدام فوری و هماهنگ بین‌المللی برای حفظ جان انسان‌ها، حمایت از میراث فرهنگی و دفاع از ارزش‌های حقوق بین‌الملل و انسانیت مشترک هستیم. همه جا گفته و نوشته شد که مردم ایران به میهن

شرق

با تصمیم مجلس، ایران آژانس را کنار گذاشت، اما هنوز پشت درهای ان‌پی‌تی ایستاده است

تهران بازی نظارت را از نو می‌نویسد؟

گزارش «شرق» از ۱۲ شب بی‌خوابی نیروهای جمعیت هلال احمر برای نجات آسیب دیده‌ها از زیر آوار

امدادگران معجزه‌گر

این گزارش را در صفحه ۵ بخوانید.عکس مصطفی رودکی، میزان

یادداشت

مفهوم آتش‌بس و آثار حقوقی آن

ولی در برخی موارد اهداف دیگری هم وجود دارد. مثلاً در جنگ ۱۲ روزه رژیم اسرائیل علیه ایران هدف از آتش‌بس ایجاد فرصت برای مذاکره (ایران و آمریکا) جهت حل اختلافات بین ایران و آمریکاست. تجربه جنگ‌ها و درگیری‌ها به‌ویژه

جنگ‌هایی که رژیم اسرائیل در آنها مشارکت داشته، حکایت از نقض مکرر این نوع آتش‌بس‌ها توسط رژیم اسرائیل دارد؛ بنابراین نقض آتش‌بس یک امر رایج است و باید تضمین‌های حقوقی لازم برای پایداری آن تقویت شود. باید گفت آتش‌بس با ترک مخاصمه متفاوت است. ترک مخاصمه اساساً توافق رسمی طرفین جنگ به‌منظور خاتمه‌دادن به درگیری‌های نظامی است. ترک مخاصمه رسمی قانونی است و برعکس آتش‌بس مدت آن نامحدود یا برای زمان طولانی است. این

سند رسمی جنگ را خاتمه می‌دهد ولی این خاتمه جنگ به معنای صلح پایدار نیست و توان تضمین چنین صلحی را ندارد.

خود عشقی وصف‌ناپذیر دارند. این عشق مشروط به هیچ شرطی نیست و هیچ قید و محدودیتی ندارد. تاریخ چند هزارساله ایران سراسر داستان پایداری ملت ماست. در این چند روزی که از حملات شدید اسرائیل متجاوز به شهرهای کشورمان می‌گذرد، مردم ایران به‌خوبی نشان دادند که قادرند صبور باشند و همبستگی خود را حفظ کنند. اکنون حمایت از منافع ملی و تمامیت ارضی در صدر اولویت‌ها قرار گرفته است. اما باید برای هر کاری در دوران جنگ برنامه عملیاتی داشت. البته برخی بر این عقیده‌اند که زمانی که فضا جنگی شود، سیاست‌ورزی عمومی تضعیف خواهد شد و همه تصمیمات بر مسائل حول بحران جنگ متمرکز خواهد بود. اما این امر مانع از آن نیست که مسئولان دولتی برنامه‌های تدارکاتی برای بقای جوامع شهری و محلی نداشته باشند یا در مسائلی که باعث شکاف بین خود و نگرش‌های مختلف موجود در جامعه شده است، تطبیق به خرج ندهند و در برخی مواضع و مقررات رسمی اجتماعی بازنگری نکنند. درواقع شرایط بحرانی به‌وجودآمده، یادآور می‌شود که زمان بازنگری در شیوه‌ها و سیاست‌های داخلی و خارجی نیز هست. مثلاً در لابه‌لای پیام‌ها یکی بود که لبخند به لب می‌آورد: سردبیر شبکه خبری جماران فریاد اعتراض برآورده بود که: یک نفر در این کشور نیست که زیر بمباران بی‌امان دشمن، پیامک‌های حجاب را تعطیل کند؟! و به آنان که هنوز برای مردم پیام می‌فرستند که بیایید ماشین‌تان را بخوابانید، چون آدم بی‌حجاب در ماشین دیده شده، بگوید که این حرف‌ها زانمان لاش نیست! چون باید به حفظ جان انسان‌ها فکر کنیم...

به هر حال، روشن است که تقویت همبستگی و همدلی همگانی منجر به بالا رفتن تاب‌آوری محلات در زمان جنگ خواهد شد. همچنین این روزها ضروری است که اعضای خانه‌های «دوام» برای تأمین عملی ایمنی و تاب‌آوری در سراهای محلات مستقر باشند. ظاهراً نهادهای موظف مانند سازمان‌های یادفند غیرعامل و مدیریت بحران فعال چندان فعال نیستند و به هشدارهای همیشگی اکتفا می‌کنند. درصورتی‌که باید برای تخریب‌های گسترده بر اثر جنگ آماده باشند و عملاً برای سکنی‌دادن به مردم محلات شهری برنامه داشته باشند. می‌دانیم که از ۲۰ سال پیش کلاس‌های آموزش و تربیت نیروهای محلی با هدف ایجاد آمادگی در برابر بلایای طبیعی (مانند زلزله و سیل) یا بلایای غیرطبیعی (مانند جنگ) از طرف سازمان مدیریت بحران شهرداری و سازمان هلال احمر برگزار شده‌اند.

واکاوی چرایی ناکامی اسرائیل در اهداف ترسیمی، ذیل تجاوز به ایران در گفت‌وگو با سیدعلی سقائیان

دست نیروهای مسلح

از روی ماشه کنار نرفته است

برگزیده‌ها

«شرق» تأثیر ۳ جنگ مهم روسیه و اوکراین، غزه و اسرائیل و ایران و اسرائیل را بر معادلات اقتصاد انرژی بررسی می‌کند

نظم فروپاشیده بازار انرژی

گفت‌وگوی «شرق» با مدرس آمادگی جسمانی داوران

نسیم پیله‌ور: فقط خودمان دلسوز ایران هستیم

زلنسکی: چینی‌ها در تأمین تسلیحات روسیه نقش دارند

درس‌هایی از جنگ ۱۲ روزه برای بازیابی اجتماعی کشور

وداع با میز پوکر

سیاست خارجی پسا جنگ چطور بازنویسی شود؟

تغییر از درون جامعه آغاز می‌شود

یادداشت

چه باید کرد

علی‌وکیل

اکنون که مرحله اول جنگ تحمیلی رژیم اشغالگر به اتمام رسیده، لازم است تمهیداتی برای ادامه دفاع ملی از کبان ایران و ایرانی اندیشید و امید به توسعه و شکوفایی را در دل‌ها کاشت.

۱- با درس‌گرفتن از خوی درندگی رژیم اشغالگر و ارباب جنایتکارش، هر آن باید منتظر بود بعد از بازسازی ارتش، دوباره مانند سابقه تاریخی آتش‌بس‌های قبلی عمل کند؛ بنابراین باید هوشیارانه عمل کرد و لحظه‌ای غافل نبود. ۲- برخلاف دشمن، کسی به کمک ما نخواهد آمد. باید دست بر زناوی خود داشت. ۳- انسجام ملی بعد از نبرد سرنوشت‌ساز به نحو چشمگیری به وجود آمده. باید مواظب ارتش داخلی صهیونیست و نفوذی‌ها بود که این وحدت خدشه‌دار نشود و با حرکات مشکوک تندروها دوباره رخنه در جبهه داخلی ایجاد نشود.

۴- سازمان‌دهی مهاجران اولویت ما باید باشد. مهاجران غیرقانونی بلافاصله اخراج شوند و کسانی را که با بازکردن درهای مرز گروه‌گروه آنان را وارد کشور کردند، پاسخ‌گو کرد. این حجم غیرقابل قبول بوده و عاملان باید جواب‌گوی عملکردشان باشند.

۵- ترمیم اقتصاد کشور باید در اولویت باشد. بخش گردشگری با محوریت بخش خصوصی واقعی اولین اولویت و بخش انرژی که پاشنه آشیل هر توسعه‌ای است، نیز بدون به میدان آمدن تمام‌قد بخش خصوصی امکان‌پذیر نیست. قبلاً هم در مقاله‌ای چندین راه‌حل برای ترمیم کوتاه‌مدت و درازمدت پیشنهاد کرده‌ام. با توجه به جذابیت سرمایه‌گذاری در بخش انرژی، به کمبود منابع برنخواهیم خورد. این را با توجه به سابقه طولانی‌مدت کار در این بخش تضمین می‌کنم؛ به شرطی که دولت نخواهد با بوروکراسی عریض و طویل و رقیب‌بودن دولتی‌ها و خصولتی‌ها راه را بر سرمایه‌گذاری مردمی ببندد.